

TÁTKONTÚR

AZ ELETE TÁTKONTÚR LÁTLA

TARTALOM

KÖZELÍTŐ

Hallgatók baráti és szakmai közössége	5
Tőgy-történelem	6
Hegyalja Fesztivál 2013	7

HŐKÉLETES

Új tisztségviselők a TáTK HÖK-ben	8
---	---

TERÍTÉKEN A TUDOMÁNY

Antropológia a luxuscipók világában	9
Parafiliák kontra normális szexuális viselkedés - A per	10

AJÁNLÓ

Szabadon választható?	13
Munka és/vagy tanulás?	14

KÜL-ÜGYES

Meanwhile in München	15
Külföldi ösztöndíj-kalauz	16
ESN ELTE - Interkulturális élmény itthon	18
Szimplán Erasmus	19

INTERKULTÚRA

Gólyatábor extrákkal	21
Alapszakok a TáTK-n	23

A KONTÚRRÓL

A TátKontúr, az ELTE TáTK kari lapja 2008-ban indult útjára. Az alábbiakban a fontosabb mérföldkövek olvashatóak, kronológiai sorrendben.

- 2010. november *Egri Gergő*, megosztott 3. helyezés, *Hello holnap! – Mi vár ránk 2020-ban?* országos esszépályázat
- 2011. március *Pro Sperare* 2010 díj a TátKontúr szerkesztőségének (2010 legnagyobb fejlődésen keresztülment kari lapja), Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület (MESE)
- 2011. március *Barcza Dániel*, az Év Írása 2010, Riport kategória, Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület (MESE)
- 2011. május Az Év Online Diákmediuma, 1. helyezés a TátKontúr szerkesztőségének (a honlapot Molnár Balázs készítette), Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) Médiahálózat, Tehetséggutató Diákmedia Pályázat
- 2011. május *Egri Gergő*, Ifjúsági Sajtódíj, Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) Médiahálózat
- 2012. április *Barcza Dániel*, az Év Írása 2011, Riport kategória, Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület (MESE)
- 2012. május *Teczár Szilárd*, 2. helyezés, az Év Diákújságírója, Felsőoktatás kategória, Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) Médiahálózat, Tehetséggutató Diákmedia Pályázat
- 2012. május *Berta Kitti*, kiemelt dicséret az Ifjúsági Sajtódíj kapcsán, Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) Médiahálózat
- 2012. május *Hódi Adrienn Dóra*, kiemelt dicséret az Ifjúsági Sajtódíj kapcsán, Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) Médiahálózat

A lap indulása óta több „generáció” is kicserélődött, az új tagok pedig jellemzően újult erőt és frissességet hoztak a csapatnak – épp ezért mindig szeretettel látjuk a kedvet kapó TáTK-os jelentkezőket. Gyertek tehát, és folytassátok az általunk megkezdett művet! Ha azonosulsz ezzel a – minőséget képviselő – filozófiával, ha nem csupán tanulmányaid szintjén kívánod az ELTE-t képviselni, ha szeretnél egy új szakmába belekóstolni... várjuk jelentkezésed a tatkontur@gmail.com címen.

Egri Gergely

IMPRESSZUM TÁTKONTÚR • V. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM • 2013. AUGUSZTUS

Felelős kiadó: Máté Anna, az ELTE TáTK HÖK elnöke

Kiadja: ELTE TáTK HÖK

Megbízott főszerkesztő: Molnár Balázs

Címlap: Molnár Balázs **Tördelés:** Aruwa Eszter

Olvasószerkesztő: Lapinskas Ilona

PR: Halász Gergely **Projektmenedzser:** Csernus Fanni

Fotó: Ilyés Virág (Viróg)

Megjelenik havonta 500 példányban,
a Komáromi Nyomda gondozásában.

Rovatvezetők: Sipos Alexandra (KÖZelitő), Zalányi Márk (Hőkéletes), Drubina Kamilla (Terítéken a tudomány), Boda Daniella (Kül-Ügyes), Teczár Szilárd (Interkultúra), Berta Kitti (Ajánló)

Újságíróink: Boda Daniella, Drubina Kamilla (Voilà), Hódi Adrienn Dóra, Horváth Brigitta, Ilyés Virág (Viróg), Kis Diána, Máté Anna, Nagy Mihály, Stalzer Tamara

LTE

9:17 AM

68%

Home

Tweet

TátKontúr

@TátKontúrTweet

@TátKontúr: Az ELTE TáTK kari lapja, a TátKontúr *újságíró* munkatársat keres.

Ideális jelöltnek tekintünk, ha:

- érdekelnek a társadalomtudomány és a nagyvilág összefüggései
- jó fogalmazókészséggel és tényfeltáró képességgel rendelkezel
- találékonyság és alkotó szellemű vagy

Feladat:

- kötetlen cikkek írása néhány irányelv mentén

Amire biztosan számíthatsz:

- összetartó, profi csapat
- inspiráló hangulatú szerkesztőségi ülések
- szakmai rutin elsajátítása
- változatos, kreatív munka

Ha kedvet kaptál a kihíváshoz és érzel magadban szunnyadó ambíciót, keress minket!

Jelentkezés: tatkontur@gmail.com

Kövess minket a Facebookon! www.facebook.com/tatkontur

HALLGATÓK BARÁTI ÉS SZAKMAI KÖZÖSSÉGE

AZ ANGELUSZ RÓBERT TÁRSADALOMTUDOMÁNYI SZAKKOLLÉGIUM

Az egyetemen eltöltött 3 vagy 5 év a legtöbb ember életében meghatározó élmény. De aki igazán jó akar lenni a szakmájában, annak mindenképpen szakmai tapasztalatot kell szereznie.

Ennek egyik útja lehet a szakkollégiumi tagság. Számos szakkollégium közül választhatsz; az egyik kifejezetten társadalomtudományokkal foglalkozó az Angelusz Róbert Társadalomtudományi Szakkollégium, röviden az ARTSZ. Ez egy olyan szervezet, amit a hallgatók maguk hoztak létre, s melyben közösen tanulnak, kutatnak az egyetemi órák mellett, sőt, sokan együtt is élnek.

Ez tehát egy fiatal, alulról szerveződő és teljességgel tagjainak munkájára épülő szakkollégium. Hallgatók építették ki a rendszert és működtetik ma is. Ebből következik, hogy a szervezet többé-kevésbé olyan, amilyenné mi alakítjuk.

Többé azért, mert sok embernek sokféle elképzelése van arról, milyennek is kellene lennie, így törekszünk a folyamatos önreflexióra.

Kevésbé pedig azért, mert van néhány alapelvünk, amikhez ragaszkodunk. Az első az, hogy demokratikusan működünk, mégpedig bázisdemokratikus formában. A bázisdemokrácia azt jelenti, hogy a döntésekben az összes aktív tag részt vesz. Ez néha fárasztó és hosszadalmas döntési folyamatot eredményez, de segít alakítani a vitakultúránkat, gazdagítani az érvelési rendszereinket. Az aktív részvételhez pedig szükség van arra, hogy mindenki értesüljön minden számára fontos információról. Ez a nyilvánosság elve.

Az ARTSZ egyik alappillére a közös órászervezés és a kutatások. Olyan órákon veszünk részt, amik minket érdekelnek, amiket az egyetemen nem hallgattunk. A kiscsoportos

kurzusok lehetnek elméleti órák és műhelyek, amely keretében gyakran kutatunk is. Vizsgáltuk már többek között a *Művészetek Völgye* közönységét, a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét, és hallgattunk órát a játékelmélet témáiban.

A Szakkoli a tagoknak szóló belső programok mellett több nyitott eseményt is szervez, így az is beleshet az ARTSZ életébe, aki nem szakkolis. Rendszeresen találkozhatunk velünk a *Spájz* keretében, ahol olyan aktuális és érdekes kérdéseket vitatunk meg, mint az euroszepticismus, a nők és a prostitúció.

Az ARTSZ legnagyobb rendezvénye a *Szakkollégium Éjszakája* (SzÉ): a tanárok és diákok minden novemberben birtokba vehetik egy csütörtök éjszakára az ELTE Lágymányosi Campusának alagsorát, és élvezhetik a sokszínű szakmai és kulturális programokat. Az SzÉ üzenete, hogy az egyetemi életnek többről kellene szólnia annál, mint hogy késő délelőtt bejövünk az óráinkra, jegyzetelünk, és aztán otthon ülve töltjük estéinket. Ahelyett, hogy elmenekülnénk a sivár Lágymányosi épület-együttesből, megpróbálhatnánk belakni azt: megtölthetnénk társasági étellel, és pezsgő szellemi agorává változtathatnánk azt.

Ha szeretnél többet megtudni rólunk, akkor nézd meg a honlapunkat: <http://angelusz.elte.hu/>
Látogass el a Facebook-oldalunkra: <http://www.facebook.com/tarstudkoli>

Természetesen szívesen látunk személyesen az irodánkban, a -1.49-ben is!

Nagy Mihály

TŐGY-TÖRTÉNELEM

Minden kezdet nehéz, így az első egyetemi év is. A Pestre költözés, a külön háztartás, az újfajta órák, órarendek, beilleszkedni egy közösségbe, megfelelni a megváltozott elvárásoknak. Ezek mind nehéz feladat elé állítják a frissen érettségizetteket. Az egész egyetem, a hallgatói önkormányzat és talán a felsőévesek feladata is, hogy könnyebbé tegyék a beilleszkedési időszakot. Ha nem is orvosolnak minden problémát, a gólyatábor, a szakos és kari bulik, a különböző rendezvények mindenképpen segítenek, hogy kicsit közelebb hozzák, megismertessék az újakkal az egyetemet és az ott tanuló diákokat.

2010-ben pár lelkes felsőbb éves hallgató gondolt egyet, és egy táborszervezésébe kezdett, mely három napjával segíthet jobban összekovácsolni a résztvevőket szakoktól és évfolyamoktól függetlenül. Így 2010 októberében, a Dunakanyar hervadó lombjai alatt, pontosabban Törökmezőn, megrendezésre került az első TáTK-sok Őszi Gyűlése, ismertebb nevén a TŐGY.

Még ha nem is voltunk sokan, a kívánt eredményt azért meghozta a tábor, és a következő évben a hatvan fő helyett már százhuszszal számolhattunk. Kérdés, hogy a csodás környezeten kívül még mi fogta meg az embereket, hisz nehéz megmondani, hogy kinek mi jött be leginkább a programok közül. Talán a délutáni csapatépítő programok, melyeken mindenki kibontakoztathatta kreativitását, és olyan *Harry Potter*, *Mátrix*, *Gyűrűk Ura* és *Star Wars* feldolgozásokat láthattunk, amelyeket nehezen felejt el az ember? Vagy az esti programok, amelyek inkább a résztvevők állóképességét vetették igénybe? Vagy a délelőtti előadások, amik szakmaiságuk mellett még szórakoztatóak és interaktívak is voltak? Magát „a Tőgyet” nem is említve. Nehéz döntés. A lényeg, hogy 2011-ben már helyszínt kellett váltani, hisz a kis törökmezei turistaház nem bírt volna el kétszer-háromszor annyi embert, mint legutóbb. A szívünk azért fájt érte, és nem az egzotikus palacsinta emléke, hanem inkább a szívet melengető forrat bor miatt.

A második TŐGY végére azért Ceglédet is sikerült ottho-

nossá tenni, a rapperek, rockerek, diszkósok és alternatívok számára, akik fantasztikus produkcióikkal újra és újra elkápráztatták a közönséget. Ebben az évben már nem csak házi előadásokat hallgathattak a táborozók délelőttönként, hiszen az *Angelusz Róbert Szakkollégium* tagjai is prezentáltak érdekes kutatásaikat, a késő őszi napsütésben pedig lehetőség kínálkozott egy kis vitázásra is. A kisebb-nagyobb, szekérméretű problémák elhárítása után pedig eldőlt, 2012-ben is Ceglédre jön a TŐGY, új játékokkal, feladatokkal, előadásokkal és produkciókkal.

A 2012-es év különlegessége abban állt, hogy még az eddigieknél is többen jelentkeztek a táborba, a helyek villámgyorsan beteltek, mintha a karról mindenki csak arra várt volna, hogy eljöjjön az idő, mikor ő is szuperhős lehet. Az indulás napján a Nyugati pályaudvar megtelt Supermanekkel és Superwomenekkel, tobzódtak a mutánsok és az idegenek. Aki pedig jelmez nélkül érkezett, már a vonaton kaphatott egy kis festéket, vagy épp álarcot, hogy kicsinosítsa magát. Sajnos az idő nem volt annyira ragyogó, mint az előző években, de talán a kreatív és játékos csapatépítők, versenyek és „tőgyők” mindenkit kárpótoltak. Míg esténként két helyszínen is pöröggett a buli, addig délelőtt többek között megtudhattuk azt is, hogy mennyire állunk közel ahhoz, hogy egyszer robotokká váljunk. A lelkesedés megmaradt, s szerencsére a Ceglédi ház is, így 2013 októberében megint nekiállhatunk, hogy megpróbáljuk überelni az eddigi táborokat.

Ha a cikk nem győzött volna meg arról, hogy ott a helyed, akkor ajánlom a *TátKontúr* oldalán fellelhető galériák nézegetését, ahol kendőzetlenül beleláthatsz az eddigi „tőgyös” évek hangulatába, programjaiba.

Jó szórakozást hozzá!

Remélem, hogy találkozunk!

Stalzer Tamara

HEGYALJA FESZTIVÁL 2013

A Keletiben várom a vonatot. Úticél: Tokaj. Mi jut elsőre az eszünkbe róla? Bor. Na, jó, másodjára? Hegyalja Fesztivál.

Kelet-Magyarország legnagyobb fesztiválja évek óta a színvonalas zenei felhozatalról híres, éppen ezért minden évben az egyik legjobb buli várja a látogatókat Borsod és Szabolcs megye határában.

A közhiedelemmel ellentétben nemcsak a rockzene kap főszerepet, hanem szinte mindenki megtalálhatja a kedvére valót. A hazai zeneipar koronázatlan királyai mellett külföldi ikonokkal is találkozhattunk, és ha ez még mindig nem lett volna elég, a rock diszkóban hajnalig bulizhattunk.

Napközben feltörekvő zenekarokat hallgathattak a későn ébredők a sátorból, mások már kora délután elfoglalták állásaikat. A legnagyobb meglepetés számomra a *Let The Cigar Die* együttes volt, akik délután 2 órakor olyan koncertet adtak, hogy azt este a nagyszínpadon is szívesen hallgattam volna.

Az esős idő ellenére a színpadok előtt mindig rengeteg ember volt, az sem érdekelt senkit, hogy bokáig süllyedt a sárban, vagy már teljesen elázott. Kívül-belül. A tokaji

bor feledtette a bánatunkat, hogy beázott a sátor, és hogy már harmadik napja kell gumicsizmában buliznunk.

Euforikus érzés járta át a közönséget, mikor a tengeren túlról érkezett zenekarok álltak a színpadra, köszöntve a Hegy' résztvevőit. A *Down* és a *Slayer* igazán nagyot szólt, de a brit zenekarok sem maradtak alul az amerikaiakhoz képest. Az *Asking Alexandria* és a *Skindred* a fesztivál csúcását jelentették sokunk számára. A *Scooter* mai napig nem veszített

népszerűségéből, a rajongók más országból is érkeztek, csak miattuk.

A hazaiak közül kiemelném a *Punnany Massif*, a *Brains* és a *Quimby* koncertjét. Magyarország legnépszerűbb zenekarai közé tartozó együttesek rendszeresen megmozgatták a közönséget, megmutatták, hogy mennyire sokoldalú a hazai zeneipar, és mennyire nagy a kereslet valami újra.

FOTÓ • HEGYALJAFESTIVÁL.HU

A dedikálásokkor kígyózó sorok álltak az asztalok előtt, hogy a kedvencük legalább a söröskorsójukat aláírja, vagy sikerüljön egy közös fotót készíteni a kedvenc gitárosukkal.

Napközben sem unatkoztunk. A civil faluban nagy hangsúlyt fektettek a környezetvédelemre, a társadalmi felelősségvállalásra és a karrierre. Érdekes előadásokat hallgattunk Kelet-Magyarország élőlényeiről, a káros környezeti határokról és a karrier sátor kvizéből megtudhattuk, hogy *Rihannának* több követője van Facebookon, mint *Justin Biebernek*. Sört sajnos nem nyertünk. De jövőre újra próbálkozunk.

Köszönjük a szervezőknek, hogy részt vehettünk a fesztiválon és ajánljuk, hogy jövőre menjetek ti is.

Hiszen ami vár rátok nemcsak a bor, csajok, pasik, hanem világsztárok, feltörekvő hazai bandák, közösség és élmények.

Jövőre újra találkozunk!

Kis Diána

ÚJ TISZTSÉGVISELŐK A TÁTK HÖK-BEN

2013. JÚNIUS 25-ÉN TARTOTTA FÉLÉVZÁRÓ KÜLDÖTTGYŰLÉSÉT A TÁTK HÖK.

A Küldöttgyűlés június 25-i ülésén napirenden volt a TáTK HÖK elnökségének féléves beszámolója, alapszabály-módosítás és számos személyi kérdés is.

Az elnök és az elnökség tagjainak beszámolóját egyhangúan fogadták el a jelenlévő küldöttgyűlési tagok, az elnökség beszámolója a hallgatói önkormányzat honlapján bárki számára elérhető és nyilvános.

Az ülésen alapszabály-módosításra is sor került, kikerültek a doktorandusz képviselőkre vonatkozó részek a Doktorandusz Önkormányzat megalakulásának okán, valamint a küldöttgyűlési választások érvényességi küszöbét a korábbi 20 százalékos részvételi arányról a Nemzeti Felsőoktatási Törvénnyel harmonizálandó 25 százalékra emelték.

A legnagyobb változtatás pedig két bizottság, a Belügyi és Szakos Érdekképviselői, valamint a Rendezvényszervező Bizottság életét érinti. A Belügyi Bizottság tagjainak létszámát korábban fix két főben rögzítette az Alapszabály, ezt módosította a Küldöttgyűlés „legfeljebb kettőre”. A Rendezvényszervező Bizottság eddig három tagot számlált: a bizottság elnökét, a sportreferenst, valamint a kulturális referenst, ez utóbbi két pozíciót az alapszabály-módosítás összevonja sport- és kulturális referens néven. Az új tisztséget a hatékonyabb szervezeti működés érdekében hozták létre.

Számos személyi kérdésben is döntött a júniusi Küldöttgyűlés, hiszen Ellenőrző Bizottságot és Választási Bizottságot is választott. A frissen megalakult Választási Bizottság elnöke Esze Roland lett. Roland több éve tagja már a Választási Bizottságnak, tapasztalatai birtokában reméljük, sikeres választást bonyolíthatunk le össze. A VB két tagja Somogyi Dorina és Csala Bence lett. Az Ellenőrző Bizottság elnöki pozíciójára jelölőlap leadásával lehet pályázni, a jelölőidőszakban egy érvényes pályázat érkezett Füleki Gábortól. Gábert egyhangúlag választotta EB elnökké a Küldöttgyűlés. Az Ellenőrző Bizottság további két tagját a Küldöttgyűlés jelöli

és választja, Mayer Anikóé és Buhajla Nóráé lett a megbízatás.

A Sport- és kulturális-, az Esélyegyenlőségi-, valamint a Kollégiumi-referens, a Főmentor, a

Külügyi bizottsági tag és a Kommunikációs bizottsági tag személyéről is döntött a Küldöttgyűlés. A referensek személyére a HÖK elnöke tesz javaslatot, és a Küldöttgyűlés választja meg. Az összevont Sport- és kulturális referensi pozícióra a korábbi Kulturális referenst, Király Mihályt, Esélyegyenlőségi referensnek Rácz Renátát, Kollégiumi referensnek Lőrinczi Rékát, Főmentornak Benke Viktort választották meg. A Külügyi Bizottság tagja Farnadi Enikő, a Kommunikációs Bizottságé Gász András lett.

Lemondott tisztségéről az elnökség két tagja, a Diákjóléti Bizottság elnöke, Kiss Edina, illetve Kommunikációs Bizottság elnöke, Mlinkó Kata.

Kata tanulmányi okokra hivatkozva fejezi be munkáját, a mesterképzés félévein tanulmányaira szeretne koncentrálni. Edina két évig vezette a Diákjóléti Bizottságot, előtte egy évig Kollégiumi referensként tevékenykedett.

A megüresedett elnökségi pozíciókra Király Tamást, illetve Lázár Viktort kértem fel a DJB, illetve a Kommunikációs Bizottság elnökének. Továbbá a TáTK HÖK elnöksége június 17-én a leköszönő Füleki Gábor után Takács Bencét nevezte ki irodavezetőnek.

Minden leköszönő tisztségviselőnek köszönöm kitartó és állhatatos munkáját, amellyel a hallgatókat és a Hallgatói Önkormányzat működését segítették, ki rövidebb, ki hosszabb ideig. Köszönöm Lendvai Gábornak, Kiss Edinának, Forgó Evelinnek, Kuklin Döninek, Sipos Barbinak, Lebó Máténak, Vékony Balázsnak, Bokodi Marcinak és Mlinkó Katának!

A frissen megválasztott tisztségviselőknek jó munkát, a leköszönőknek sok sikert kívánok jövőbeli céljaik eléréséhez!

Máté Anna

ANTROPOLÓGIA A LUXUSCIPŐK VILÁGÁBAN

Mielőtt ez a cikk megszületett volna, fogalmam sem volt, hogy a piros talpú magas sarkú cipők Christian Louboutin keze munkáját dicsérik, hogy mi az a lábujjdekoltázs, sőt, tulajdonképpen azt sem tudtam, hogy a luxuscipőket áruló üzletekben az eladók nagy része férfi, és ezekről a cipőkről angolul a „she” és „her” névmásokkal beszélnek. Ezeknek az elegáns üzleteknek valószínűleg nem én és nem is az egyetemisták a célközönsége - ezt jól mutatja az, hogy az ehhez hasonló luxusszalonnak Budapesten többnyire az Andrássy úton találhatóak - az Egyesült Államokban viszont nagy keletjük van, bár a leárazás egy kicsit más, mint amit itthon, vagy mint amit nekem jelent.

Kérdezhetnétek, hogy hogyan jön ide a kulturális antropológia. Mirja Tervo, finn származású etnográfus arra vállalkozott, hogy másfél évet egy New York-i luxuscipő-szalonnában dolgozzon eladóként. Tapasztalatait egy olvasmányos és emellett nagyon izgalmas könyvben írta le, *Tüsarok és kamatláb* címen.

A magas sarkú cipőket és ezeket az üzleteket több oldalról is meg lehet közelíteni. Egyrészt, hogy kik hordják ezeket a méregdrága, kényelmetlen, és olykor ronda költeményeket, hogy kik azok, akik tervezik, megrendelik, majd eladják őket, és hogy tulajdonképpen ez az egész miért is „jó”?

Kezdjük a legutolsóval. A magas sarkú cipő imádata és állandó viselése újratermeli a nemi egyenlőtlenségeket. A nők azért veszik fel, hogy magabiztosabbnak tűnjenek, illetve, hogy tetsszenek a férfiaknak. Emellett ahhoz, hogy a többi

tőjüket, akiknek az alkalomhoz illő új ruha és természetesen új cipő is dukál. Az estélyen tulajdonképpen a férfiak versengenek egymással abban, hogy kinek van a „legjobb nője”, akin a legdrágább, legújabb (és legmagasabb) cipő van.

Na, de szó sincs róla, hogy a férfi kényszerítené a nőre a magas sarkút. A nő élvezzi, hogy elmehet a cipőszalomba a pasija társaságában, vagy nélküle, viheti a férfi *American Express*-ét, és ott hagyhat a boltban félmillió forintnak megfelelő dollárt néhány pár új cipőért, amelyek még kényelmetlenek is.

Aki valaha viselt már hosszabb távon extra magas sarkú cipőt, az nagyon jól tudja, hogy a lába akkor is fájni kezd egy idő után, ha a cipő (ittthoni és egyetemista viszonylatban) „drága volt”, ha bőrből készült és látszólag nagyon kényelmes. Azt gondolná az ember, ha vesz egy 200.000 forintos tervezői cipőt, akkor az kényelmes lesz, jó minőségű anyagból készült, nem megy szét egyhamar, és még a lába sem fáj benne a viselőjének. Ez sajnos tévhit, kifizethetünk húsz vagy százötvenezer forintot is egy cipőért, egy idő után ugyanúgy elszakad, koszos lesz, felsértjük a bőrt rajta, és ugyanúgy fáj benne a láb, főleg, ha húszcentis sarkak társulnak hozzá.

Akkor mégis miért jó ez? Miért veszik meg nők ezrei ezeket a darabokat? Mert státusszimbólumként, egyfajta „totemként” tekintenek rájuk, és a totemeken keresztül bizonyos cipővásárlói törzs tagjai lesznek. Nem mindegy ugyanis, hogy milyen márkájú cipőt vesz az ember. A már említett Christian Louboutin cipők a legmenőbbek közé tartoznak a piros talpakkal, a Taryn Rose cipők általában laposabb sarkokkal készülnek és „kényelmesebbek”, a Gucci edzőcipőit halomszámra viszik, és ezeken a márkákon kívül körülbelül még száznegyvenet fel lehetne sorolni, de ahogy ezt a szerző sem teszi meg a könyvben, így én sem térek ki rá – a legtöbbet úgysem ismerem.

A női vásárlók több csoportra oszthatók, többféle szempont alapján. Meghatározó például, hogy kivel érkeznek: férfikkal/barátjukkal, egy férfi barátjukkal, barátnőikkel, vagy anyukával. A legtöbb fiatal nő nem maga fizeti ki a cipőket, erre nagyon jól használhatók a szülők és a pasik. A sötét bő-

Egy klasszikus Louboutin, szigorúan piros talppal

nővel – például egy estélyen vagy egy nagyszabású partin – fel tudják venni a versenyt, mindig több, kirívóbb, színesebb, magasabb és természetesen drágább cipőt kell húzniuk.

Ezen a rendezvényeken a nők tulajdonképpen a férfiak kiegészítői, hiszen a férfi sötét öltönyén és világos színű ingjén, valljuk be, nincs sok variálni való. Ezen kívül a bőrtalpú cipőket is elég nehéz megkülönböztetni egymástól. Kiegészítésként elviszik magukkal a feleségüket/barátnőjüket/szere-

rűk szinte kizárólag Guccit vásárolnak, mert ez fiatalabb korukban a kitörés lehetőségét, a felemelkedés reményét jelentette, és ez olyan erősen beleivódott a mindennapjaikba, hogy később sem tudnak szabadulni tőle. Akik fekete szoknyában, fehér blúzban, parókában és harisnyában érkeznek, azok leginkább Stuart Weitzman cipőit keresik, alacsonyabb sarokkal, feketében. Akik a már említett piros talpú Louboutin cipőket veszik, azok a magas, szőke, vékony lányok, iPhone-nal és a pasijukkal, a cipőkért természetesen nem a lányok fizetnek. A fenti csoportokon kívül még nagy számban vannak a Miuccia Prada cipőit kereső lányok, akik gazdag apukájukkal érkeznek, és laposabb sarkú cipőt keresnek nyivákolva, a papával vitázva. A WASP (White Anglo-Saxon Protestant) nénik mindig betérnek, sajnálkoznak, hogy nincs, amit keresnek, majd távoznak.

Az ügyfelek között nagyon sokan vannak, akik visszavizik a cipőket és az árát szeretnék visszakapni, ám ezt csak akkor tudják megtenni, ha nincs egy karcolás sem a cipőn (a talpán sem!), megvan minden hozzá, például a doboz és a selyempapír is. Mégis sokan próbálkoznak, főleg, ha leárazáskor meglátják, hogy a cipő, amelyet egy héttel azelőtt vásároltak, most feleannyiba kerül. Külön „kasztba” sorolhatók a mennyasszonyi cipőt kereső hölgyek, akik rengeteget felpróbálnak, és sosem vesznek meg rögtön semmit, sőt, az eltetetett cipőkért sem mennek vissza általában. A „doboztalan” nők is külön csoportot alkotnak, ők azok, akik vásárláskor nem viszik el a dobozt, vagyis biztosan nem fogják visszahozni a cipőt, náluk általában nem számít a pénz. Mint ahogy az idősebb üzletasszonyok vagy hatalommal rendelkező nőknél sem, akik nagyon gyorsan, nagyon sok pénzért, nagyon sok cipőt képesek vásárolni, általában saját pénzből, úgy, hogy közben végig telefonálnak, és sosem vesznek kirívó cipőket.

Az ügyfeleknek az a lehetőségük is megvan, hogy telefonon rendeljék meg a választott cipőket, így az üzletben külön részleg és személyzet van a postázásra váró cipők és telefonos ügyfelek számára. Újabb csoportba tartoznak a várandós nők, akik a legtöbbször vágyakozva nézik a húszcentis sarkú csiricsaré cipőket, majd két pár lapossal és fájó szívvel távoznak. Olyan nők is vannak, akik kifejezetten valamihez (ékszerhez, táskához, ruhához) keresnek cipőt, ők találnak a legnehezebben, mert mindegyik cipőből hiányzik valami.

A cipővásárlás, főleg ha luxuscipőkről van szó, mindenképpen pénz igényel. Vannak, akiknél ez nem számít, mert saját maguk ki tudják fizetni, vannak, akiknél a férfi a megfelelő megoldás, viszont vannak olyanok is, akiknek egyáltalán nincs rá fedezetük, és belekerülnek a vásárlási spirálba és a hitelkártya fogságába. Az oniomániás, vagyis vásárlásfüggő nőknek nem maga a megszerzett példány, hanem a vásárlás öröme adja az életerőt. Így a legtöbbször a vásárlás után megbánják és bűntudatot éreznek, és hogy ezt oldják, újabb

beszerző-akcióra indulnak. Olyan nők is vannak, akik nem vesznek meg semmit, mert különböző kifogásokat keresnek minden cipőhöz, tulajdonképpen csak nézelődni mennek be, és mindig üres kézzel távoznak.

Az eladók talán nem annyira sokfélék, mint az ügyfelek, de jó tudni, hogy néha sokkal több eladó tartózkodik az üz-

A luxuscipőszalon, ahol a bűdös harisnyára sem fíntorognak

letben, mint ahány ügyfél, és az ügyfélre való lecsapás gyorsasági alapon történik. Nem kapnak fix fizetést, hanem annak bizonyos százalékát, amennyit hetente eladnak. Így aztán nagyon észnél kell lenni, és jó megfigyelő készséggel rendelkezni, hogy melyik ügyfél lesz, aki gyorsan vesz és sokat, és ki az, aki csak nézelődni tér be. Az eladóknak érdemes jó kapcsolatot kialakítani az ügyfelekkel, és telefonon is tartani a kapcsolatot, például akkor, amikor új cipők érkeznek. A látszólagos jó kapcsolatot természetesen egyetlen erő motiválja, mégpedig az eladás vágya. Csak akkor lesz pénz, ha megkötik az üzletet, azt pedig csak elégedett vásárlókkal tudják megtenni, így leginkább a leleményességen és a személyiségen múlik, hogy ki mekkorát szakít egy-egy eladási héten. Ezt természetesen felülről úgy motiválják, hogy a kirúgás bárdja lebeg az eladók feje felett állandóan, nehogy rosszul teljesítsenek.

Mirja Tervo sorai azon kívül, hogy olvasmányosak, izgalmasak és érdekesek, tele vannak tüzdelve különböző történelmi és kulturális utalásokkal is, ettől úgy érzi az ember, hogy folyamatosan művelődik, holott „csak” luxuscipőkről olvasgat.

Felhasznált irodalom:

Tervo, Mirja (2013): *Tűsarok és kamatláb. A luxuscipők veszélyes vonzereje*. Budapest, Typotex.

Boda Daniella

PARAFÍLIÁK KONTRA NORMÁLIS SZEXUÁLIS VISELKEDÉS - A PER

Tisztelt Egybegyűlteik! Üdvözlöm Önöket rögtönzött tárgyalásunkon. A mai napon a parafiliák népes családját ültetjük a vádlottak padjára. Egyesével olvassuk fel vétkeiket, s vonjuk őket felelősségre tetteikért.

Mindegyikükben közösnek mondható, hogy szexualitásuk alapjaiban tér el az elfogadottnak tekinthetőtől. Készüljenek fel lelkiekben, hiszen a familia rengeteg különböző karaktert és jellemet sorakoztat fel. Szexuális izgalmaik kiváltói hatalmas változatosságot mutatnak, melyek közül némelyik akár gyomorforgató is lehet a külső szemlélők számára. Aki tehát nem bírja a kényes témákat, kérem, még most fáradjon ki a tereméből. Ha nincsen kérdés, ellenvetés, kezdődjön a tárgyalás! A normális szexuális viselkedés kontra parafília pert ezennel megnyitom!

Exhibicionizmus, kérem, fáradjon a vádlottak padjához. Esküszik, hogy az igazat és csakis az igazat mondja?

Igen.

Rendben. Tudja, maga több néven is fut a társadalmi közbeszédben. Szólíthatjuk mutogatós rémnek, tárogatós, avagy cukros bácsinak, perverznek, netán szatírnak is. Gondolom már sejti, hogy ezek a negatív töltetű megnevezések semmi jót nem jelentenek magára nézve... a tisztán látás kedvéért, először is ismertetem az ön ellen felhozott vádakokat.

Túlzott magamutogatási hajlam, mások személyes szférájának megsértése, gyermekek és asszonyok lelki békéjének megháborítása. Intim testrészeinek közszemlére tétele és nyilvános önkielégítés, melyeket mentális molesztálásként is elkönnyelhetünk. Kíméletlen és könyörtelen önzés, félelem-, fájdalom- és pánikkeltés – mindez egy kis élvezetért.

Elismeri ezen vádakokat és vállalja a következményeket?

Igen.

Elismeri, hogy tudatosan, direkt ólálkodott iskolák és játszótérek környékén, ártatlan célpontokat keresve, hogy saját magának örömet okozzon? Hogy alapjaiban hágtatja át a társadalmi elvárások és normák komplex rendszerét különös viselkedésével?

Igen.

Bűnös! Következő!

Szodómia, most magán a sor. Esetleg szólítsam Bestialitásnak? Igazából teljesen mindegy, a tényeken nem változtat. Vádlójuk állatok megrontásával, bántalmazásával és kínzásával,

abnormális vágyainak az említetteken keresztüli kielésével. Emberi lényének megtagadásával és ízléstelen, elfogadhatatlan viselkedéssel. Az ember, embernek teremtetett, s intim szexuális vi-

szony létesítése gyámoltalan állatokkal kritikán aluli jellemről árulkodik. Az ön által elkövetettek valódi bűncselekménynek minősülnek. Tudomásul veszi, hogy tettei a társadalomból való kitaszítást is eredményezhetik?

Igen.

Van bármi megjegyzése?

Tudja... Én csak azon gondolkodtam, hogy az Ókorban az én „különös” viselkedésem még teljesen elfogadott volt. A görög mitológia bővelkedik az ilyen történetekben, vagyuk alapul *Zeuszt*, aki hatyú képében csábította el *Lédát*. Ilyen alapon miért is olyan szürreális, ha a szerepeket megfordítjuk? Az állatok és emberek intim viszonya hajdanán megszokott volt, nem értem, miért kellene ezért a jelenkor emberét megbélyegezni...

A maga érvelését egy szóval tudnám jellemezni: vicc. A mito-

lógia kitalált történeteken alapul, az idők változnak, s mivel most él, igenis alkalmazkodjon a körülményekhez.

Bűnös!

Na, lássuk csak, ki is a következő...

Szadizmus! Maga is egyértelműen megsértette az alapvető társadalmi normákat, bár való igaz, nem oly mértékben, mint előző két társa. Tudja, a mi életünkben, a mi világunkban

nincs helye a maga perverzítésának. Tudom, mit gondol, kedvesem, ez magánszféra. Tudja mit? Én azt mondom, mentális betegség! Nem korbácsolunk meg senkit, nem üzünk brutális játékokat még az ágyban sem! Az alapvető szabályok mindenhol érvényesek, még a hálószobában is. Hogyan válhatnánk tisztességes polgárrá, ha még magunkat sem tudjuk kontrollálni? Vádoljuk erőszak elkövetésével, tudatos fájdalomkozással, kínzással. A legszebb az egészben, hogy maga valószínűleg ezt önként és dalolva vállalja, félretéve józan esztét és racionalitását, megfellebbezve arról, hogy amit tesz, távol áll az egészségtől. Elismeri a vádakat?

Természetesen, s vállalom tetteim következményét.

Helyes! Legalább ennyit már elértünk...

Mazochizmus! Ön sem maradhat ki a sorból! Szép párt alkothatnának az előző vádlattal! Maga szintén beteges hajlamokat üz. Élvezi a fájdalmat, sőt, egyenest kívánja, ettől pezsdül a vér az ereiben. Ettől érzi, hogy él, mi?! Tudja, Ön se jobb a többinél... Nem is pazarlom magára a szót...

Bűnös!

Bűnös...

Mondott valamit? Tán cáfolná az elmondottakat?

A magánéletem senkire sem tartozik, csupán rám. Ebbe másoknak beleszólása nincs!

Elutasítom! El vele!

Nekrofilia! Talán maga a legfurcsább az összes közül... Számomra érthetetlen a maga különbsége. Mégis mi vesz rá valakit, hogy tetemekhez, halottakhoz vonzódjon, s velük érintkezzen?! Magából még azt is kinézem, hogy tesz is azért, hogy valakit eltávolítson az élők sorából. Meg ne szólaljon, hagyjuk is a fölösleges tiltakozást! Egyértelműen bűnös...

Lássuk, lássuk! *Koprofilia...* Az ürülékrajongó... Azt hiszem, már gyerekkorunk óta tudjuk, hogy ami távozik szervezetünkől, annak helye az illemhelység fenekén van. Nem máshol. A gyomor, az intim testrészek más célt szolgálnak, elég furcsa, hogy erre nekem kell felhívnom a figyelmét... Nem tudom, mi készteti önt arra, hogy testét szürreális szenvedélyeinek vesse alá, de nem is érdekel. Örök rejtély marad.

El vele!

Frottőrizmus! Van ötlete miért állíthattuk bíróságunk elé?

Hát... Talán a szokásaim miatt?

Micsoda génusz, menten megtapsolom! Igen, eddig nem tévedett, de ha gondolja, segítek fényt gyújtani a sötétségben. Tudja, rengeteg panasz érkezett magára az elmúlt hetekben, s több tanúnk áll készenlétben, kik a vádakat örömmel megerősítik. Tömött villamosok és zsúfolt buszok. Na, rémlik már valami? Ön csupán felszállt a járművekre, s alattomosan, a szűkös helyre hivatkozva behatolt áldozatai intim szférájába. Akármennyire fájdalmas ezt hallani Mr. Frottőrizmus, de engedély nélkül másokhoz dörgölni a lágyékunkat nem megengedhető viselkedésforma! Kérem... Ha hölgyekkel szeretne

ismerkedni, ne ily módon közeledjen. Elismeri a vádakat?

Igen.

Következő! *Autoginefilia.* Érdekes névvel büszkélkedhet, ám annál kevésbé vonzó hajlamokkal... A hivatalos vád roppant érdekfeszítő. Elvileg magában akkor tetőzik a nemi vágy, ha önmagát az ellenkező nem szerepében képzelel el. Igaz ez?

Igen.

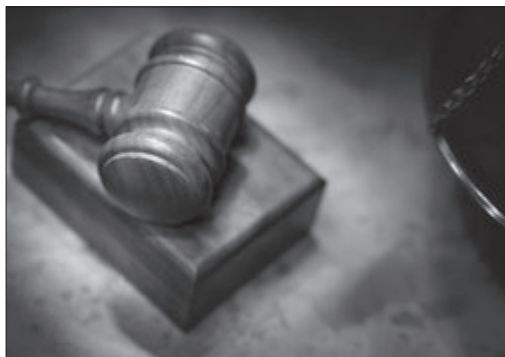
Micsoda nárcizmus, barátom! Önmagához vonzódik, hihetetlen. Tudja, több milliárd ember van a világon, jó lenne, ha körbenézne egy kicsit, és találna valaki mást vágyai tárgyának... Béküljön ki a nemével, legyen szíves, döntse el, mit akar, mert az állapota elég hervasztó. Bűnös!

(sóhaj)

Azt hiszem, kezd lefárasztani ez a nagy vád-kavalkád. *Mizofília*, a mocskok szerelme és *Plushophilia* a plüssállatok megszenteltelenítője. Őket inkább kihagyom, egy-egy pecsét az aktájukra, és készen is vagyunk.

Bűnös, bűnös.

Miss Gerontofília! Azt hiszem, ön még nem került sorra. Ha forrásaim nem csalnak, magácskát az idősebb generációk mozgatják meg legfőképp. Miért nem választ maga korabeli

szerelmi partnert? Miért akar eltérni a normálistól? Tudja egyáltalán, mit jelent a normális szexuális viselkedés?

Na, most már aztán betelt a pohár! Ne haragudjon Ügyész úr, akarom mondani Mr. *Előítélet...* Maga szünet nélkül csak kritizál és vádol minket, bűnösnek titulálva mindenkit, aki csak betette a terembe a lábát. Milyen bünt is követtünk el? Mivel húztuk ki a gyufát? Ez nem is valódi tárgyalás, inkább látatlan ítéletalkotás! Meg tudná fogalmazni egyáltalán, mit is jelent a „normális”? Van még szabályos, általános és megszokott? Erre válaszoljon, ha maga mindent tud! Meséljen nekem arról, hogy hol húzódik a határ! Mi is számít parafileának, s legfőképp arról, hogy mi nem! A végén még kiderül, hogy maga is átlépte azt a bizonyos küszöböt... Na, erre varrjon gombot! Válaszolna, kérem?!

(mély csend ül a terembe)

A tárgyalást berekesztem.

SZABADON VÁLASZTHATÓ?

VÁLASSZ SZABADON!

A beiratkozás után, amikor kezembe vettem a tanrendet, elgondolkodtam rajta, hogy miért kell a kötelező tárgyakon kívül még szabadon választani 10 kredit értékben órákat. Most ti is biztos így vagytok vele, ebben szeretnék nektek segíteni ezzel a kis ízelítővel.

Első félévben mindenki csak azt veszi fel általában, „ami rá van írva a lapra”. Ez egyrészt jó lépés, mert kezdetben éppen elég tiz tárgyat is teljesíteni, csak ösztöndíj szempontjából nem túl szerencsés. Így már első évben szóba jöhetnek a szabadon választható tárgyak, ha van szabadidőtök arra, hogy az alapozó tárgyakon kívül olyan órákat is hallgassatok, ami nem tartozik a tananyaghoz.

TESTNEVELÉS

Aki szeret mozogni, vagy akinek csak hiányozni fog a középiskolában megszokott testnevelés, annak csak ajánlani tudom az ELTE által szervezett órákat. A mi karunkon nincs kötelező tesi, ennek ellenére éjletek minél többben a lehetőséggel, és legyetek gyorsak a tárgyfelvételnél, mert nagyon hamar betelnek a helyek.

Az ELTE sportélete alapvetően két fogalom köré szerveződik. Az egyik a Testnevelés Tanszék által meghirdetett testnevelés-kurzusok, ami azt jelenti, hogy úgy, mint a többi órát, testnevelés órát is vehettek fel az Neptunon keresztül. A következő sportágakra számíthatok: aerobik, atlétika, floorball, zsonglőrség, teremlabdarúgás, görkorcsolya, gördeszka, gerinctorna, kollégiumi testnevelés, kondicionálás, kosárlabda, asztalitenisz, röplabda, észaiki táncok, tenisz, tollaslabda, zenés gimnasztika.

Ezek az órák nem szükségesek a diplomához, csupán szabadon választható kurzusok. Félévente 5000 Ft szolgáltatási díjat kell a kurzus felvételéért fizetni.

KURZUSOK MÁS KAROKRÓL

Órákat nemcsak a TÁTK-ról, hanem az ELTE összes többi karáról lehet felvenni. A BTK-n több olyan kurzus van, amit

más karokról is sokan vesznek fel. Vannak, akik J.R.R. Tolkien hallgatnak, de ez csak igazán nagy rajongóknak ajánlott. De ne menjünk ilyen messzire.

A TTK Multimédiapedagógiai és Oktástechnológiai Központja minden félévben érdekes órákat hirdet meg, például a Múzeumpedagógia és múzeum PR, marketing című tárgy. Minden félévben más „speciket” hirdetnek meg, érdemes erről a honlapon is időben tájékozódni: <http://edutech.elte.hu/hallgato/spek/>

A végére hagytam azt a kurzust, amiért a legnagyobb a harc a tárgyfelvétel során, és az ELTE összes karáról versengenek a szabad helyekért.

SZEXUÁLPSZICHOLÓGIA

Már a neve is beindítja a fantáziánkat, hogy miről is lehet szó ezen a kurzuson. *Hevesi Krisztina*, a PPK Személyiség- és Egészségpszichológiai Tanszék tanára tarja az órákat, aki személyiséggel minden alkalmat élvezetessé varázsol. Helyileg a PPK Izabella utcai épületében vannak az előadások, teltház előtt. Időben kell érkezni, mert azok is látogatják az óráit, akik nem vették fel a Neptunban. Sokan szeretik elvinni a párjukat, barátait, barátnőiket, nehogy ők is kimaradjanak a jóból. A tárgy két részből áll, SzexuálpszichológiaI. és II. Ha nem sikerül sorrendben felvenned, akkor se keseredj el, enélkül is minden érthető lesz.

Mindenkinek csak ajánlani tudom, de vigyázzatok vele, mert függőséget okoz!

Tehát a paletta széles. Keresgéljete, használjátok ki, hogy az ELTE polgáiraiként rengeteg lehetőségetek van arra, hogy olyan órákat hallgassatok, amelyek más egyetemen nincsenek. Ne teherként kezeljétek ezt a 10 kreditet, hanem úgy, mint egy nagy lehetőséget arra, hogy megannyi élménnyel gazdagodjatok!

Kis Diána

MUNKA ÉS/VAGY TANULÁS?

Mikor egyetemet kezd az ember, úgy érezheti, övé a világ: jönnek a nagy bulik, izgatások, kávézások, vásárlások, ismerkedések. Hónap végére viszont, mintha a nagy szabadság ellenünk fordulna.

Nem a lelkesedés hagy alább, hanem a pénztárcánk mérete csökken, abszolút nem tolerálható módon. Ekkor érkezünk el a vajas kiflis, kannás boros, belépőmentes helyre menős időszakhoz. Próbálhatjuk persze menteni a helyzetet, hiszen az embernek eszébe jut eladni a régi ruháit, visszavinni a boltba az egyszer felvett cipőt, leszokni a cigizésről, (amiről nagyon nehéz leszokni, így ne is szokjatok rá) leszokni a bulizásról (erről is nagyon nehéz leszokni, de legalább megéri, míg tart). Kevés pénz könnyen megy. De higgyétek el, a több is.

A hetven forintos zacskós leves napi szintű fogyasztása mellett viszont tehetünk mást is a pénztárcánk méretének megőrzése érdekében. Mivel az egyetem (a mi kis karunkon legalábbis) viszonylag sok szabadidőt enged az iskolán kívüli elfoglaltságok elvégzésére, így a munkavállalás nem ütközik olyan nehézségekbe, amiről más karok/egyetemek hallgatói órákig tudnának mesélni. Tehát, ha már elegünk van a spórolásból és az éhezéssel, nézzünk szembe a diák és/vagy rész munkaidős munkák kínálatával. Interneten szinte minden hasonló témájú felületet és hirdetést elérhetünk, például az egyetemek általában maguk is rendelkeznek ilyen témájú portállal.

A munkaközvetítő cégekhez általában beiratkozás vagy regisztrálás szükséges – ezzel érdemes számolni, ha nekial-

vel szinte mindenki találhat számára bizonyos igényeket kielégítő diákmunkát. A bizonyos igényeket értsd úgy, hogy semmi sem lehet tökéletes, ha valami túl jól fizet, az valószínűleg borzal-

mas. Persze, ha valami rosszul, az is lehet az. Természetesen ezekről a helyekről kell gyorsan és feltűnésmentesen távozni, lehetőleg minél hamarabb.

De nézzük, miből szemezget egy átlagos egyetemista.

A szórólapozás gyakori munkának számít a hallgatók körében

Ahova legegyszerűbb bekerülni rész munkaidőben, az valami gyorsétterem, vendéglátóhely és hasonló. Hiszen elég gyorsan cserélődnek az emberek, talán már mindenki sejt, miért, így általában válogatás nélkül felvesznek bárkit, aki betéved egy állásinterjúra. A munkakörülmények izzasztóak, a munkatempó sebes (mint a karod pár ügyetlen mozdulat után), de a fizetés átlag diákmunkabér és még lehet, hogy a kollégák között is találsz pár hasonló cipőben járó egyetemistát.

A másik legáltalánosabb munkafajta az alkalmi munka: hostess, szórólap, címkézés vagy amit el tudsz képzelni. A munkák nem nehezek, és a fizetések is lehetnek jók, a hátránya viszont, hogy nem tudsz az időddel kalkulálni, akkor kell menni, mikor munka van.

Irodai munkák: már a hirdetések is úgy kezdődnek, hogy akkor jelentkez, ha nagy a monotonitástűrése. A fizetés viszont lehet jó, és ha kicsit izgalmasabb helyre kerülsz, akár még fejlődhetsz is valamiben. Ha mást nem is, fénymásolni megtanul az ember.

A pokol tornáca: call center. Ha eladnád a lelked a sátánnak, akkor ezt a munkát neked találták ki. Ha nem zavar, hogy mindennap legalább egyszer elküldenek jó messzire, vagy, hogy minden egyes hívás után ott marad a feléd áradó gyűlölet a levegőben, jelentkezz erre a munkára. A fizetés nem

A cégek keresik a nappali tagozatos hallgatókat. Bevállalod? lunk a keresésnek.

Az első pillantás a munkákra sajnos nem lehet túl vidám. Nem túl valószínű, hogy itt találod meg álmaid melóját. Viszont elkeseredni sem kell, elég próbálkozással és szerencsével

rossz, a munka fizikailag csak az agysejtjeidet fenyegeti végleges leépüléssel, esetleg a hangszálaidat, de ez csak a túl sok ordibálás után fordul elő, ha véletlenül túl sok nagyothalló nénit kell felhívnod.

És ahova a szíve mélyén minden diákmunkás vágyik: fizetős gyakornoki pozíciók. Mivel a társadalomtudományi szakok nem túl gyakorlatorientáltak, ezért is fontos lehet olyan helyre bekerülni, ami megadja a kezdő lökést az igazi munkák világába. Ezekért a helyekért viszont keményen kell küzdeni, főleg, ha még fizetnek is azért, hogy valamilyen munkavállalót faragjanak belőled. A fizetés itt nagyon változó lehet, viszont az biztos, ezeknél jobb munkáknál nem köthetsz ki, hiszen ki ne szeretne később azzal foglalkozni, amit legalább három évig tanul, és remélhetőleg szeret is.

Ez a felsorolás természetesen nem teljes, próbáltam csak

a leggyakoribb munkákat megemlíteni. A munkakeresésre specializálódott oldalakon még megannyi lehetőségből tudsz válogatni aszerint, hogy milyen típusú foglalkozással ütnéd el az idődet, hogy egy kis pénzhez juss. De a diákmunka nem is csak ezért lehet hasznos. Megedz, kicsit rákészt az életre, mindemellett tudatosítja benned azt, végül mivel is szeretnél igazán foglalkozni. A legtöbb esetben legalábbis.

Néhány hasznos link:

<https://karrierkozpont.elte.hu>

<https://schoherz.hu/hirdeteseik>

<http://www.universitas.hu/hu/>

<http://www.eudiakok.hu/>

<http://www.furgediak.hu/>

Stalzer Tamara

MEANWHILE IN MÜNCHEN

Oktoberfest, dirndli, bratwurst és persze sör sörrel – valószínűleg sokaknak ez jut eszébe először München hallatán. Pedig mennyi minden van még ott, amiről érdemes tudni, és amit érdemes megnézni...

Münchenbe érve több dolog is azonnal szembetűnik. Először is az, hogy a város zöld. Továbbá feltűnő az is, hogy az emberek itt komolyan veszik a környezetvédelmet: tényleg használják a szelektív hulladékgyűjtőket, mindenki visszaváltja a palackokat, és rengetegen közlekednek biciklivel – amit persze nagymértékben megkönnyít a jól kiépített biciklút-hálózat.

Ami a tömegközlekedést illeti, München 6 metró-, azaz U-Bahn vonallal és ennél is több S-Bahn vonallal rendelkezik (München belvárosát a külterületekkel összekötő járatok). A szelvények általában másodperces pontossággal tartják magukat az előírt menetrendhez, így a közlekedés gyors és zökkenőmentes.

Nem lenne teljes a beszámoló, ha nem ejtenék pár szót a gasztronómiáról – hiszen valljuk be, München említésekor a legtöbb embernek a sör és a virsli jut eszébe. Való igaz, a bajor sör nem hagy kívánnivalót maga után, a legtöbb sörkertben pedig akár egy literes korsóból is ihatunk. Szinte minden sarkon kapni különbözőféleképpen elkészített sült virsli, és nagy számban képviselteti magát Münchenben a nemzetközi konyha is, főleg török gyros-árusok képeiben.

München méltán híres piacán, a Viktualienmarkton a trópusi gyümölcsöktől kezdve az egzotikus szószerig mindent lehet kapni, és számos ételt ingyen végig is kóstolhat az ember. Hadd ajánljak

figyelmetekbe három olyan ételt-italt, amit Magyarországon nemigen lehet kapni:

- 1) Münchenben hemzsegnek a *frozen yoghurt*-os standok, ahol az ember maga döntheti el, hogy milyen feltétet kér a fagyasztott joghurtjára (pl. m&m's, diófélék, gyümölcsök)
- 2) a bajor városban nemcsak a kólából létezik light verzió, hanem Sprite-ból és több más üdítőből is, így nagyobb a

Szószkóstoló a Viktualienmarkt-on

felhozatal a diétázó és cukorbeteg fogyasztók részére

- 3) mindenképpen érdemes kipróbálni a legtöbb élelmiszerboltban kapható *Mozart* ízű joghurtot marcipános golyókkal – ellenállhatatlan ajánlat!

A bajor fővárosban egy hónapot töltöttem tavaly nyáron a DAAD ösztöndíjával. Német gazdasági szaknyelvet tanultam a *Ludwig Maximilian Egyetemen* egy nemzetközi csoport tagjaként, amelybe 17 különböző országból érkeztek résztvevők

Olympiapark madártávlatból

Wales-től kezdve Costa Ricán át egészen Fehéroroszországig. Az egyetem Németország első három legszínvonalasabb egyeteme között szerepel a ranglistákon, európai viszonylatban idén a hetedik helyet foglalja el. 18 karon, csaknem 150 szakon lehet itt tanulni – beleértve a magyar szakot is.

Sokakat viszont nem(csak) a tudományos paletta sokszínűsége vonz Münchenbe, hanem sokkal inkább a pezsgő diákélet. A városnak van egy 14 épületből álló, közel 2500 diáknak helyet adó kollégiuma, a Studentenstadt (szó szerint: diákváros).

A kollégium közvetlen szomszédságában található az *Englischer Garten*, a világ egyik legnagyobb városi parkja, amely méretét tekintve még a new yorki *Central Park*ot is messze túlszárnyalja. Mégsem ez az egyetlen park Münchenben: az 1972-es Olimpiai Játékokra kialakított *Olympia park* vagy a *Nymphenburgi kastély* hatalmas parkja csak néhány a sok közül.

A „diákváros” egyébként saját italbolttal is rendelkezik. Az itt lakók Tribühne névre keresztelt törzshelye pedig részben kocsmaként, részben étteremként és fagyizóként funkcionál. A hab a tortán viszont az, hogy a komplexum legmagasabb épületének tetejéről csodálatos kilátás nyílik a városra, amit akár egy kottél mellett is élvezhetünk, mivel a tetőn egy bár működik.

Remélem, sikerült meghoznom a kedvet egy kis bajorországi kiruccanáshoz, amit tanulmányaitok során számos ösztöndíj-program keretében is megtehettek majd (pl. DAAD, Campus Hungary). Ha pedig ott vagytok, az ún. *Bayer Tickettel* pár euróért elvonatozhattok a szomszédos városokba, amelyek közül szívból ajánlom Nürnberget és Salzburgot. Most pedig kérem, vigyázzanak, az ajtók záródnak!

Felhasznált irodalom:

Huber, Bernd Prof. Dr.: Herzlich Willkommen! (In: http://www.uni-muenchen.de/ueber_die_lmu/index.html)

LMU ist erneut die beste deutsche Universität (In: <http://www.uni-muenchen.de/aktuelles/news/2013/p-01-13.html>)

Adri

KÜLFÖLDI ÖSZTÖNDÍJ-KALAUZ

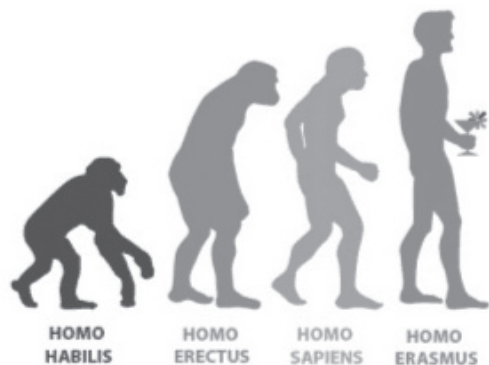
Amikor bekerül az ember az egyetemre, nemcsak a tanulással és a mindennapi rutinnal kezd el foglalkozni, hanem a lehetőségekkel és a jövővel is. Egy külföldön eltöltött tanulmányi félév vagy szakmai gyakorlat, esetleg nyári egyetem vagy önkéntes gyakorlat nemcsak életre szóló élmény, de az önéletrajzodban is jól fog mutatni. Ahhoz, hogy már az első félévtől tervezni tudj a külföldre szóló ösztöndíjra való pályázással, álljon itt egy kis útmutató hozzá. (A felsorolás a pályázható ösztöndíjak kis részét fedi csak le, a további ösztöndíjakért érdemes figyelni a kari honlapot és a Heti Hétfői Hírlevelet is).

ERASMUS

Az egyetemisták körében ez a legismertebb külföldre szóló ösztöndíjtípus. Kétféle pályázati cél van, az egyik a szakmai gyakorlat, a másik a tanulmányút, amely szemeszterre szól.

A pályázat a tavaszi és az őszi kint eltöltött félévre is február-márciusban van, a hírlevélben és az egyetemi honlapon is követhetitek majd az időpontokat, illetve a *TátKontúr* oldalain mindig beszámolunk nektek az aktuális teendőkről. Ösztön-

díjat maximum 5 hónapra, vagyis egy félévre kaphattok, de ösztöndíjtanulmányban kint lehet maradni még egyet. Igaz, hogy az egyetemről kapott ösztöndíj nem elég mindenre, de ha előtte nyáron dolgoztok itthon, vagy kint találtok valami diákmunkát, akkor nem lehetetlen szülői segítség nélkül sem az „*erasmusolás*”. Azok az egyetemisták pályázhatnak rá, akik rendelkeznek két lezárt félévvel és aktív jogviszonnyal, illetve még nem voltak Erasmusszal külföldön. Ami még nagyon

(ex)change your life!

fontos, hogy csak olyan országokba/egyetemekre lehet menni, amelyekkel az ELTE-nek, vagyis a tanszéketeknek érvényes szerződése van, így a lehetőségek száma sajnos korlátozott (info: www.elte.hu/erasmus).

NEM ÍGY A CAMPUS HUNGARY-VEL

Az Erasmushoz képest itt az a legnagyobb különbség, hogy nem listából választjuk a célországot, célegyetemet, hanem magunknak kell felkeresni és kijárni az utat hozzájuk. Ennek előnye, hogy akármelyik országot kinézhetitek magatoknak, hátránya, hogy a legtöbb külföldi egyetemen tandíjat kell fizetni, amelyet az Erasmusnál nekünk automatikusan elengednek, ez a Campus Hungary-nél nem feltétlenül van így. Nemcsak szakmai gyakorlatra vagy félévre lehet pályázni, hanem rövidebb csoportos vagy egyéni tanulmányútra is, a feltételeket és a lehetőségeket a www.campushungary.hu oldalon találjátok meg.

DAAD

Ezzel a csereprogrammal Németországba utazhattok, a leggyakoribb a BA-s tanulmányok során a nyári egyetem adta lehetőségek, illetve ha már tovább is terveztek, a mesztérképzés teljes időtartamára is nyerhető ösztöndíj. Pályázni két lezárt félévvel lehet, illetve MA első évben, mindig össze a daad.info.hu.

KELLNER ÖSZTÖNDÍJ

Ha az Egyesült Államokba mennél még BA alatt, akkor ez a lehetőség állhat előtted, Connecticutba vagy New Yorkba lehet vele utazni. A pályázat feltétele 4 lezárt félév, illetve 4,2-es tanulmányi átlag és TOEFL nyelvvizsga, magas pontszámmal. Pályázni általában februárban kell, részletes info-k a www.kellner-scholarship.hu oldalon.

AIESEC

Arra is van lehetőség, hogy ne az iskolapadban tanulj. Az AIESEC egy nemzetközi diákszövetkezet, amely önkéntes programokat hirdet, és már nálunk, az ELTE-n is elérhetőek. Töltenéd külföldön a nyaradat például azzal, hogy gyerekeknek tanítasz nyelvet vagy kultúrát. De ezen kívül több más lehetőség is van, a pályázás folyamatos, nézni kell, hogy mikor milyen lehetőségeket kínálnak (elte.aiesec.hu).

A fentiekben túl rengeteg ösztöndíjjal találkozhattok még az egyetemista éveitek alatt, a világ szinte összes országába mehetek, érdemes nézni a tanszéki hirdetőtáblákat, és böngészni az internetet. Ha esetleg kicsit féltek a külföldi élettől, akkor érdemes először rövidebb időre kipróbálni, például egy-

egy nyári egyetemen, vagy nyári önkéntes programon, és ha megéreztétek a szabadság ízt, már alig fogjátok várni, hogy pályázni lehessen teljes félévre, vagy szakmai gyakorlatra is.

Boda Daniella

ESN ELTE - INTERKULTURÁLIS ÉLMÉNY ITTHON

Soproni Tamással, az ESN ELTE elnökével beszélgettem a külügyi mentorprogramról, a feladatokról, a lehetőségekről és az elvárásokról.

TáTKontúr: Mi az az ESN ELTE, mivel foglalkozik?

Soproni Tamás: Maga az ESN, azaz az Erasmus Student Network az egyik legnagyobb interdiszciplináris európai hallgatói közösség, amely három szintből áll. A brüsszeli központú ESN International a nemzetközi szinten felmerülő ügyekkel foglalkozik, és szoros kapcsolatban áll az Európai Bizottsággal is. A második a hazai szint, a mi esetünkben az Erasmus Hungary, amely különböző szekciókra épül. Ilyen szekció az ESN ELTE is. Alapvető célunk az, hogy segítsük az ide érkező nemzetközi hallgatók beilleszkedését. Ez nem kizárólag az Erasmusszal érkező hallgatókra vonatkozik, hiszen rengeteg olyan hallgatóval is foglalkozunk, aki más ösztöndíjjal érkezett.

TK: Milyen országokból érkeznek hozzánk?

ST: Alapvetően az Európai Unió tagállamaiból, de nem kizárólag. Nagyon sok török hallgatónk van például, és idén nyáron is érkezik úgy húsz-harminc brazil diák. Nehéz kiemelni, hogy kik vannak a legtöbben, talán a spanyolok és a németek.

TK: Kik az ESN ELTE tagjai, hogyan lehet ide bekerülni?

ST: Ami a felépítést illeti, mind a nyolc karon egy külön kisebb szervezet működik. A kari szervezet vezetője a kari főmentor, aki a kari HÖK tagja, tehát elsősorban nála lehet érdeklődni a felvételi eljárásról. Minden félévben, de legalább évente szokott lenni mentorfelvételi. A felvételtől nem kell megijedni – mivel önkéntes munkáról van szó, nincsenek teljesíthetetlen elvárások. Fontos az, hogy aki mentornak jelentkezik, magabiztosan, legalább középszinten beszéljen angolul, illetve több nyelv ismerete előnyt jelent. Alapvetően szükséges, hogy az illető motivált legyen, akarjon és tudjon segíteni a külföldieknek. Mivel nemcsak személyes mentorálással foglalkozunk, hanem programszervezéssel is, a mentoroknak lehetőség szerint ezekben is részt kell venniük.

TK: Milyen programokat értesz ez alatt?

ST: Meglehetősen sokrétű és változatos programjaink vannak. Azzal hízelgünk magunknak, hogy mi szervezzük a legjobb ELTE-s bulikat, amelyekre minden karról érkeznek hallgatók. Ezt azért is tartom nagyon pozitív dolognak, mert sok barátság és egyéb kapcsolat alakulhat ki a mentoraink között, kartól függetlenül. Fontos megemlíteni, hogy alapvetően kétféle rendezvénytípusunk van: amelyeket elsősorban a külföldieknek szervezünk, és amelyeket az ELTE-s mentoroknak. Utóbbiak közül a legfontosabb minden félévben a mentortábor, amely eléggé hasonlít a gólyatáborhoz, hiszen a szakmai rész mellett alapvetően a csapatépítésről szól. A nemzetközi hallgatóknak szervezünk – a bulikon kívül – múzeumlátogatást, kulturális eseményeket, operalátogatást, kirándulásokat. Sok esetben együtt dolgozunk más budapesti szekciókkal is, így a Corvinusszal és a BME-vel, és velük együtt szervezünk nagyobb kirándulásokat külföldre.

TK: Az interkulturális élményen kívül van más előnye is a mentorkodásnak?

ST: Azon kívül, hogy nagyon jó baráti társaságok alakulhatnak ki, az Erasmus pályázatok elbírálásakor is előnyben részesülnek a mentorok. Az előny mértéke, azaz a pluszpontok száma függ természetesen attól is, hogy milyen aktívan vettek részt az ESN munkájában, de ez karonként változó. Tudvalevő, hogy a fiatal pályakezdekők sokszor nem tudnak elegendő munkatapasztalatot feltüntetni az önéletrajzukban, erre pedig a legjobb megoldás a nyugaton is bevett önkéntes munka, így például a mentortevékenység, amely szintén bekerülhet referenciaként az önéletrajzukba. Emellett egyébként a brüsszeli központ is szokott gyakornoki pozíciókat meghirdetni. Az ilyen lehetőségekről szoktuk tájékoztatni mentorainkat, de részletesebb információ mindig megtalálható az ESN International honlapján (www.esn.org).

Voilà

Ha felkeltettük az érdeklődésed, és Te is szívesen lennél mentor, figyeld a TáTK Heti Hétfői Hírlevelét, a TáTK HÖK Külügyi Bizottságának facebook-oldalát (<https://www.facebook.com/kulugy>), valamint az ESN ELTE facebook-csoportját (<https://www.facebook.com/groups/esn.elte>), ahol egyéb aktuális ESN programokról is találsz információt. A fenti elérhetőségeken hirdetjük majd meg a mentorfelvételt is, amire szeptember vége felé számíthatunk.

SZIMPLÁN ERASMUS

AVAGY HOGYAN (IS) ÉLJÜK TÚL ÁMSZTERDAMOT

Nemzetközi mobilitásfejlesztés, tapasztalatszerzés, szakmai gyakorlat, külföldi tanulmányok, fél vagy egy év Európa bármely pontján. Irány Párizs! Helló, Bécs! Jövök Amszterdam! Jól hangzik, mi?! Én is felkapnám a fejem, ilyen lehetőség csak egyszer adódik az életben. Ravaszkodik is a belső énke „Ragadd meg két kézzel, gyerünk, gyerünk, ki ne hagy! Vár rád a világ, a kapuk nyílnak! Mi lesz? Na, de várjunk csak... Amúgy miről is beszélés pontosan?”

A válasz egyszerű. Esetemben pedig fél év a világ egyik leg-elképesztőbb városában, a méltán híres Amszterdamban! Igen, most az egyszer én vittem a főnyereményt, szőröstül-bőröstül. Azonban a történetem ennél sokkal viccesebb, tehát nyomban neki is állok a nagymamás sztorizásnak, kezdve az

The best Amsterdam buddy!

elején: Tudjátok gyerekek, amikor még fiatal voltam...

Sosem akartam külföldre menni. Mai napig ezt mondom, világ életemben ezt hajtogattam. Más országba? Áh... Engem ide köt minden, család, barátok, Budapest! Minek nekem

külföld, élek és virulok itthon is. A gondolatok azonban követhetetlen gyorsasággal változnak, meglepődnétek, mennyire! Talán másodéves lehettem, mikor meglátogatott a már-már emlegetett énke. Váratlan volt a találkozás, s hála kedves barátném erasmusfixációjának, sokáig időzött mellettem, míg nem pár nappal a leadási határidő előtt nekiültem és megírtam a jelentkezésemet.

(Senkinek nem javaslom, hogy utolsó pillanatra hagyja a dolgokat, komolyan, borzalmas menet volt.) Egy lapra tettem fel mindent, Amszterdam, *Vrije University* or nothing, dupla vagy semmi, most vagy soha (nyugalom, tovább nem ragozom, csak szemléltetni kívántam a helyzet dramaturgiáját). Tehát leadtam a jelentkezésemet, hirtelen felindulásból elkövetett cselekmény volt, s egy hónap múlva már kezdtem megfeledezni az egész ügyletről. Telt múlt az idő, szépen kitavaszkodott, csicseregtek a madarak, s hopp! Galambpostán jött a váratlan eredmény. Megkaptam! Konkrétan azt sem tudtam hová kószált a fejem örömben, s vigyorogva ültem a gép előtt, hogy ezt bizony én nem hiszem el. Aztán szépen lassan jött egy nagy kopp és leesett a tantusz. Részösztöndj. Pénz kell, nagyon gyorsan!

A nyári töménytelen munkahalmot könnyedén, kecses mozdulatokkal átugrom (nem túl izgalmas) és áttérnék a dolog mozgalmas felére. Tehát! Képzeljük el, hogy augusztus van. A kinti egyetemről megérkezik a sokadik szerelmes levelem. Ünnepelesen megnyitom a mail-t majd lesápadok. „Sajnálattal értesítjük, hogy Önnek nem tudunk szálláslehetőséget biztosítani, noha átutalta a 200 Euro előleget. Várólistára kerülhet (ami természetesen nem garantál semmit) vagy visszautaljuk a 200 eurós foglalót októberben”. Hatásszünet. Azt köszí! Mit éreztem? Düh, kétségbeesés, pánik. A végén csak keserűen nevettem magamon, hogy már megint ilyen helyzetbe keveredek, nem is én lennék, ha nem. Mindenesetre visszakértem a pénzcsekemet, és egyedül vágtam bele a nagyvilágba. Mindenható internetünk azonban segítségemre sietett, s nagy nehezen egy kedves fiatalemberre akadtam, akivel még Skype-on is leegyeztettem a csodaszép különszobámat, biztos, ami biztos. Az idő röpül, már indulok is. Könnyes búcsú,

szülői óvintések (Ne drogozz!), és suhan a buszom. Igen, 24 órás buszutat jártam meg az Erasmus során összesen 4-szer, tegyük hozzá, rendkívül emelkedett hangulatban, de természetesen az első vitte a pálmát minden tekintetben. Drága szállásadóm ugyanis két órával Amszterdamba érkezésem előtt közölte velem, hogy „Bocsi, de ugye tudod, hogy még sincs

találtam egy multi-kulti háztartásban, és élveztem az életet (amíg nem kezdtek el válni). Mesélhetném még töménytelen szerencsétlenségeimet, megspékelve azt az útlevelem elhagyásával, a biciklis-lámpaoszlopos baleseteimmel, de talán eljött az ideje a pozitívumok tálalásának is.

Amszterdam csodaszép volt, ott élni pedig képzelhetitek,

szó szerint varázslatos. Annyit bicikliztem, mint életemben soha, olyan órákat hallgathattam, melyekre még most is örömmel nézek vissza. Megszerettem ott mindent, a hangulatot, az életet, s olyan barátokat ismerhettem meg, akiket sosem felejték el. Rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, talán túl sokat is, de tudjátok, akármilyen szarban is csücsül az ember néha, mindig találunk egy csapatot, ahol lemoshatjuk magunkat. Megjártam Hágát, láttam Zandvoort-ot, buliztam Amszterdam

legjobb helyein, és a végén már úgy ismertem a várost, mint a tenyeremet. Felhoztam az angolom és olyan három és fél órás vizsgákat írtam végig, hogy öröm volt nézni! Engem jól megedzett a város, de kárpótolt érte az a könnyed, nyugodt hangulat, amit Amszterdam árasztott magából. Már nem voltam turista, csak egy a sok ottani közül. Tudjátok, nekem hatalmas hullámvasút volt az Erasmus-félév, de összességében többet jártam fent, mint lent. Nehéz szavakba önteni a sok élményt, talán nem is tudok átadni belőle mindent, de egyet biztosan. Azt a mérhetetlen örömet, mikor arról is mesélek: tudjátok, mikor fiatal voltam... Ha tehetném visszamennék, csak egy csöppet, hogy újra belemeryüljek abba a teljesen más világba, ahol annó éltem. Fél év, szimplán Erasmus, de duplán megéri! Én már csak tudom.

OMG! We are in Amsterdam!

különszoba? „Just shared room and shared bed”. Meg se próbálom leírni, milyen fejet vágtam. Kezdődik a szervezkedés, agytekerés, most vajon hova a fenébe menjek. Diákszálló! Ezaz, király lesz! Nade ácsi-bácsi, a sors sajnos nem mindig úgy alakítja a dolgokat, ahogy szeretnénk. Odáig eljutottam, hogy szállást foglaljak (öröm és ujjongás), de azzal már nem számoltam, hogy varázslatos módon elfelejtettem a bankszámlaszámom kódját. (Igen...) Magyarul, vizualizáljuk a helyzetem. Ott vagyok Amszterdamban, három iszonyat nehéz csomagon ülve a központi vasútállomáson, három euróval a zsebemben (mert minek vinni készpénzt), egy közös ágy gondolatával. Kecsegtető ugye? Szóval, átteleportáltam magam az immár kevésbé szimpatikus úriemberhez, és tálaltam neki, hogy egy hetet kérek a kanapén, és húzok a fenébe. Így is történt, de kalandozásaim még nem hogy értek véget, csak most kezdődtek! Három hét alatt három helyen laktam, majd otthonra

Virág

GÓLYATÁBOR EXTRÁKKAL

Stop. Most állj meg egy pillanatra, és gondold végig, miért is vagy itt, a gólyatáborban. Hadd találjam ki: mert mindenki itt van, aki számít, mert csak a lúzerek maradnak otthon, mert itt meg lehet ismerni az új arcokat, mert itt vannak a legnagyobb bulik, mert ez az első dolog, amit egyetemistaként tehetsz, mert itt van a legtöbb félmeztelen lány... Ki hagyta valakit?

Az, hogy miért mennek a friss egyetemisták gólyatáborba, nem feltétlenül vág egybe mindazzal, amiért az egyetemek ezt szervezik. Szex, alkohol, vad bulik kontra új ismeretségek és informálódás a leendő tanulmányokról. Van-e arany középút?

Nagyon nehéz erre válaszolni. Egyetemenként, karonként, de akár ugyanott, ám két különböző évben is nagy lehet az eltérés. Sok múlik a szervezőkön, akiknek borzasztóan nehéz a dolguk: óriási a felelősség terhe a vállukon, ugyanakkor az óvatosság nem mehet a jó hangulat rovására.

Közös cél

Ha egy valamiben egyet érthetünk, az az, hogy a gólyatábor egyik alapvető célja (akármelyik oldalról is nézzük) nem más,

Iszabirkózás

minthogy a leendő szaktársak még a szorgalmi időszak kezdete előtt megismerhessék egymást. Ez nagyon hasznos, valljuk

be. A lányoknak nem kell azon aggódniuk, hogy egyedül kell mosdóba menniük, a fiúknak lesz kivel kitárgyalni, hogy ki a legjobb csaj az évfolyamon, egyébként pedig van ki mellett ülnöd, kitől segítségért kérsz, és nem kell egyedül ebédelned két előadás között. Mindez felbecsülhetetlen. Az egyetem ígyis-úgyis jóval személytelenebb, mint a középiskola, tehát néhány ismerős

arcra bukkanni reggelenként az előadó sorai között nagyon jóleső érzés.

Személyes tapasztalat, de persze nem kizárólagos, hogy azok az emberek, akikkel a gólyatáborban jóban leszel, többé-kevésbé végigkísérik a diplomáig tartó (esetünkben) három éved. Kiváltképp akkor, hogyha olyan szakra vagy szerencsés járni, ahol a gyakorlatok száma az előadásokhoz képest körülbelül annyi, mint a pálmafák aránya a rénszarvasokhoz Svédországban. Ahol több a gyakorlat, sokkal könnyebb ismerkedni: interaktív kurzusokon, kis csoportokban, projekt-munkákkal akarva-akaratlanul közelebb kerülnek egymáshoz a diákok, könnyebben születnek új barátságok. Az előadások másfél óras hallgatásai alatt azért ez nehezebb, így itt még inkább aranyat érnek a gólyatábori ismeretségek.

A tábor remek lehetőség az ismerkedésre – a kényszer nagy úr. Néhány szerencsést kivéve, akik a megszépítve pislogó gólyák között már a vonatra várva ismerős arcokat látnak, a legtöbb friss egyetemistának valahogy el kell kezdenie barátkozni, le kell ülni valaki mellé, és az érkezéskor szobatársakat kell találni. Mivel kis csoportokra osztanak minket, szinte az első pillanatban (színek, számok, szuperhősök vagy amit csak akartok), rögtön van hova tartozni. Lehet, hogy a narancssárga hajú fiú Miskolcra jött, és nem is tudod kiejteni a nevét, a Vuitton bőrpöndös lány meg a Rózsadombról, és hozzá sem mernél egyébként szólni, de mégiscsak mindketten piros pólóban feszítenek, pont, ahogy

te is. Ezek után jönnek tonnaszám az ismerkedős játékok, szóval ha figyelsz, mire megérkeztek, legalább tíz embernek már tudod a nevét. Aztán a csapatépítő versenyek, a vetélkedők, írjatok indulót, találjatok ki közös nevet – lehet, hogy sablon, de azért lett sablon, mert működik. Muszájból vagy együtt a csapattal, de azért csak találász köztünk egy-két embert, akit szívesen viselsz el. Este pedig a közös programok, sok szá-

bírni, és ha kicsit is nyitott, érdeklődő vagy, biztosan lesz szó olyan lehetőségekről, amiket kár volna átaludni.

GÓLYATÁBOR EXTRÁKKAL

Ha az eddigiek után hiányérzetet van, jogos. Kérdezhetnéd: hol marad a sex, drugs, rock'n'roll? Hiányzik? Mennyire?

Ne legyünk álszentek: 18-20 éves fiatalok napokon át ősz-

szezárva, és egyébként is nyár van. A szexualitást viccesen bele lehet csempészni a vetélkedőkbe, ami ennél személyesebb, az meg nem a gólyatáboron múlik, ami megtörténik itt, az megtörténne máshol is. Viszont! Nagyon is a gólyatábor szervezőin múlik, hogy „hivatalos” keretek között meddig megy el. Buli van, lehet feszegetni a határokat, de kilométerekkel túlroppen rajtuk nem biztos, hogy szerencsés. A meztelenre vetkőzés, uborkás-tejfölös, versenyt pettingelős-nyalakodós programokra viszont biztos, hogy szükség van? Óriási a nyomás mindenkin, az elfogyasztott alkohol mennyiségéről pedig ne is beszéljünk.

A csordaszellem, meg a megfelelni akarás

olyan helyzetbe kényszeríthet embereket, amik miatt az egyetemi évek alatt végig meg lesz bélyegezve, megalázza magát, mert „jófej akar lenni” a csapatával. A többi meg röhög rajta. Lehet, hogy vicces, amíg ezen az oldalon állsz. És amikor rajtad röhögnek?

És mi lesz azokkal, akik nem vállalnak be mindent azért, hogy „jófejek legyenek”? Miért ezen múlik, miért kell egyáltalán választani? Miért jó ez? Ha a te húgod vagy a te barátnőd térdelne ott, akkor is vicces lenne?

Mindenkinek más persze az értékrendje, mindenkinek más a vicces, és egy-egy ember különböző szinteken húzhatja meg a maga határait. Mások ezek a határok, ha gólyatáborról van szó? Kell, hogy mások legyenek? Az extrák nélkül ér valamit? Csináld végig a saját táborod, hallgasd meg más egyetemek gólyáit, vedd össze, amit tudsz, és dönts el: szerinted mitől jó egy gólyatábor?

Voilà

Kérsz egy nyalást?

zan együtt, ahol lehetőség nyílik megismerkedni azokkal is, akik zöld vagy éppen sárga pólót kénytelenek a tábor alatt viselni.

KÖTELEZŐ KÖRÖK

Minden táborban eljön a nap, amikor befogadhatatlan mennyiségű fontos ember és információ zúdul rád, amit mind hasznosíthatsz majd az egyetemi éveid alatt, de leginkább a kezdetekkor. Trükkösen ezt mindig egy olyan napra teszik, amikor már legalább 48 óra eltelt a táborból, ami körülbelül egyet jelent negyvennyolc óra nem alvással, és túlnyomórészt jó adag fejfájással. A jó hír, hogy már ismered a többieket, így nyugodtan alhatsz a melletted ülő vállára borulva, amíg lemennek a kötelező körök. De azért ezt mégsem illik. Tényleg nehéz koncentrálni, és a legtöbb dolgot amúgy is képtelenség megjegyezni, de szerintem mindenki megjegyzi azt az egy-két dolgot, ami felkelti az érdeklődését, és később utána tud nézni. Ez mindig van, volt és lesz is, nincs mit tenni. De ki lehet

ALAPSZAKOK A TÁTK-N

Ha már megtaláltad azt, ami érdekel, és már fel is vettek az ELTE-re, akkor egy nagyon szerencsés embernek mondhatod magad. Bármelyik szakra kerültél is be, biztos vagyok benne, hogy nagyszerű évek várnak rád, hát még a diploma után. Itt van egy kis ízelítő a szakokról és a további lehetőségekről.

Az ELTE TÁTK-n öt alapképzési szakból választhattál. Bármelyiket is választottad, hidd el nekem, jó helyed lesz.

NEMZETKÖZI TANULMÁNYOK

Az alapszak elvégzése során a nemzetközi gazdaságról, főleg az Európai Unióról, politikatudományról, közgazdaságról, jogi ismeretekről, társadalomtudományról és minden olyan érdekességről tanulsz majd, ami nemzetközi viszonylatban is fontos lehet. A 6 félév elvégzésével nemzetközi tanulmányok szakértő válik belőled. Ez azt jelenti, hogy rengeteg lehetőség lesz a munkaerőpiacon. Elhelyezkedhetsz minisztériumokban, gazdasági intézményekben, különböző non-profit vállalatoknál, önkormányzatoknál, de akár nemzetközileg

is építheted a karrieredet. A kötelező szakmai gyakorlat lehetőséget ad arra, hogy még az egyetemi éveid alatt te is megtapasztald, hogy milyen irányzat érdekel, hol dolgoznál szívesen, mire vagy képes. Mivel nemzetközi tanulmányokról beszélünk, ehhez elengedhetetlen a nyelvtudás. A diploma megszerzéséhez két középfokú (C típusú) nyelvvizsgával kell rendelkezned.

ALKALMAZOTT KÖZGAZDASÁGTAN

A legfelkapottabb szak lett a fiatalok körében, mert sok helyen lehet kamatoztatni a diplomával megszerzett tudást. A 6 féléves alapképzéssel közgazdász válhat belőled, ami egy ugródeszka a munkaerőpiac felé, hiszen közgazdászokra

mindenhol szükség van. Legyen szó kereskedelmi-gazdasági intézményekről, szinte bármilyen vállalatról vagy cégről, de akár bankárként, köztisztviselőként, szociálpolitikusként vagy üzletemberként is el lehet helyezkedni. A 3 év alatt megismerkedhetsz a mikro- és makroökonómiával, a munkaerőpiac felépülésével, és elemző feladatokkal is. Az alapidiploma megszerzéséhez középfokú szakmai nyelvvizsgával bővített C típusú nyelvvizsga vagy a felsőfokú C típusú általános nyelvvizsgával kell rendelkezned. Azoknak, akik a tágabban értelmezett társadalomtudományok területén számszerűsíthető és precíz logikájú megközelítésre vágynak, izgalmas lehet a közgazdaságtan világa. Sokan pedig egyszerűen azért választják a közgazdaságtant, mert kiváló elméleti háttérrel és elemzési eszköztárral nyújt számos karrierpályához. Ezzel a tudással vállalati és állami döntések előkészítőjeként, értékelőjeként és végrehajtójaként lehet a legjobban elhelyezkedni.

SZOCIÁLIS MUNKA

Ez egy olyan terület, ahol fontos az önzetlenség, a segítésadás vágya. Azok, akik ide kerültek, mélyebben tanulmányozzák a szociális munka egészét. Ez a karon a leggyakorlatiasabb szakterület, hiszen minden hallgató gyakorlati időt tölt el egy általa választott szociális intézménynél. A szociális munka alapképzés célja az, hogy a tanulók átérizzék az életben is, ennek a munkának a fontosságát. A szegények felemelését, az elesettek támogatását, a társadalmi egyenlőtlenség kiküszöbölését, az emberi viselkedés vizsgálatát, családokban vagy közösségekben felmerülő probléma megoldását. Ez a szak tulajdonképpen egy hivatás, amit a megfelelő alázattal, remek kommunikációs képességgel, szervezőkészséggel lehet, illetve kell művelni. A 7 féléves alapképzés során főleg a te-repgyakorlatok, az intenzív gyakorlatok (családok, csoportok segítése) vannak terítéken. A diploma megszerzéséhez, egy középfokú nyelvvizsgával kell rendelkezni. Az elhelyezkedést

illetően munkát találhatsz bármilyen szociális intézményben, családsegítő központban, hajléktalanellátó rendszerben, gyermekvédelmi intézményben, idősök vagy szenvedélybetegeket ellátó intézményben, de akár fogyatékosokkal foglalkozó segítőként is dolgozhatsz.

FOTÓ • HTTP://25.MEDIA.TUMBLR.COM

TÁRSADALMI TANULMÁNYOK ÉS SZOCIOLÓGIA

A két alapképzési szak nagyon hasonló, társadalomismereti képzés. A kar előbb a társadalmi tanulmányok szakot hozta létre, majd az ország első szociológia tanszékével megalkult a szociológia alapképzés is. A két szak alaptanterve nagyon hasonló. Az első pár félévben szinte ugyanazokat a kurzusokat látogatják a hallgatók. Ezek főleg: politikatudomány, pszichológia, jogtudomány, filozófia, statisztika, társadalomismeret. Mindkét szak hallgatói részletesen megismerkedik a társadalom szerkezetével, felépítésével és működésével. Behatóan tanulmányozzák a társadalom történetét is. A társadalmi tanulmányok szak elvégzésével társadalmi tanulmányok alapszakos előadó válhat belőled. Ez a sokrétű képzés lehetőséget ad arra, hogy eldöntsd, melyik szakirány tetszik a legjobban. Érdemes arra a részére keményen rákészülni, hiszen akkor nem lesz nehéz dolgod a diplomamunkáddal. Diplomával a kézben pedig, várnak a non-profit vállalatok, a társadalmi kutatások, a közéleti szervezetek és közművelődési szervezetek.

Szociológus hallgatóként szinte bárhova elmehetsz gyakornoknak. Egy önkormányzathoz, egy alapítványhoz, multinacionális céghez, de még hr-gyakornokként is lehet karriered. Szociológusként lehetsz statisztikus, politikus vagy akár újságíró is. Mindkét szak elvégzéséhez egy középfokú általános nyelvvizsga szükséges.

Ez a kis összefoglaló persze csak alapjaiban nyújt tájékoztatást nektek, hogy mi is vár rátok. Természetesen mindegyik szakiránnyal nagyon szép karriert lehet befutni, csak tenni kell érte. Azt ajánlom mindenkinek, hogy még az alapképzés alatt, menjetek el önkénteskedni vagy gyakornoki helyekre, ahol a könyv mellett a gyakorlatban, a saját bőrötökön is meg tapasztaljátok szakterületeitek szépségét. Az ELTE-n az alapképzés elvégzésével lehetőségetek van mesterképzésre menni.

- ▣ Egészségpolitika
- ▣ Humánökológia
- ▣ Kisebbségpolitika
- ▣ Közgazdasági elemző
- ▣ Közösségi és civil tanulmányok
- ▣ Kulturális antropológia
- ▣ Nemzetközi tanulmányok
- ▣ Survey statisztika
- ▣ Szociális munka
- ▣ Szociálpolitika és Szociológia mesterképzések közül választhatok, ahol bővíthetitek a tudásotokat. Még mélyebben vizsgálhatjátok a választott szakterületet.

Az egyetem rengeteg lehetőséget biztosít nektek, segít titeket abban, hogy megértsétek a világ felépítését és működését. Hasznos, hogy a tanulás mellett ezeket a lehetőségeket is kihasználjátok. Ha bármivel kapcsolatban kérdéseitek van, keressétek a bátran a HÖK irodát, ahol tettere kész emberek, szívesen segítenek nektek.

Horváth Brigitta

TÁTK-SOK ŐSZI GYŰLÉSE^{3.0}

MI A TÖGY?

ISMERKEDÉS FELSŐBB ÉVESEKKEL, CSAPATVERSENYEK,
ELŐADÁSOK, BULIK, FUTKÁROZÁS ÉS
SOK KACAJ

MIKOR?

ŐSZI SZÜNET ELSŐ HÉTVEGÉJE
(OKTÓBER 26-28)

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK HAMAROSAN!

(FACEBOOK, TÁTK HÖK HONLAP, TÁTKONTÚR)

HIRDETÉS

Huniversity, Hallgatóktól Hallgatóknak! Albérlet és lakótárskeresés egy helyen!

A Huniversity, néhány lelkes egyetemista, és egy lendületes, gyorsan fejlődő cég együttműködéséből jött létre. A Huniversity Csapat minden tagja találkozott már az albérletkereséssel járó nehézségekkel, ezért szeretnénk a hozzánk hasonló egyetemistáknak könnyebbé tenni a lakás és lakótárskeresést.

Saját és a hozzánk hasonló fiatalok tapasztalataiból merítve létrehoztunk egy honlapot (<http://huniversity.hu/>), amely igazán Nekünk, hallgatóknak szól.

A lakásokat hallgatói szempontból a város legjobb részeiről válogattuk, az egyetemekhez és a belvároshoz közel. Lakásaink mind méretben, mind árban igen széles skálán mozognak, mi pedig igyekszünk minden kategóriából a lehető legjobb minőséget nyújtani, hogy mindenki megtalálja a számára legmegfelelőbbet. Az adatbázisunkban szereplő lakások száma hétről hétre folyamatosan nő.

Gyakran előfordul, hogy valaki költözne, de nincs kivel, vagy már csak egy ember hiányzik ahhoz, hogy az áomlakást kivegyék. Honlapunk lakótárskereső része abban segíti a hallgatókat, hogy könnyen és gyorsan megtalálhassák azokat az embereket, akikkel szívesen együtt lagnának. Oldalunkat külföldi és magyar diákok egyaránt használják, így nyelvtanulásra és más kultúrák megismerésére is lehetőséget kapnak a hozzánk regisztráló hallgatók.

Miután megvan a tökéletes lakás a legjobb fej lakótársakkal, mi azután is segítünk.

Folyamatosan bővülő szolgáltatás rendszerünk, tehermentesíti a hallgatókat, legyen szó egy nagy buli utáni takarításról vagy egy rossz vízvezetékéről. Takarító és karbantartó szolgáltatás közvetítésünk folyamatosan a diákok rendelkezésére áll, illetve a bérleti és közüzemi díjak pontos havi rendezésében is segítséget nyújtunk. A hallgatók kérdéseikkel és problémáikkal bármikor fordulhatnak hozzánk a Kapcsolat menüpont alatt megadott elérhetőségek bármelyikén.

Honlap címünk: <http://huniversity.hu/>

Keress minket Facebookon is!